

# Λέσβος: Εικόνες από το αβέβαιο μέλλον

*Το παρόν κείμενο συντάχθηκε με σπουδή την ώρα που τα γεγονότα εξελίσσονται με καταιγιστικούς ρυθμούς τόσο στην Λέσβο όσο και στην Χίο.*

## Τα γεγονότα

Δευτέρα 24.02

Το μεσημέρι της Δευτέρας 24.02 διέρρευσε η πληροφορία ότι το πλοίο ΕΓ/ΟΓ «Πήγασος», ακινητοποιημένο από δήθεν βλάβη, επιτάχθηκε και φορτώθηκε 10 διμοιρίες, αύρες και εκσκαφείς, ενώ την ίδια ώρα το Blue Star Naxos άλλαξε αιφνίδια το δρομολόγιο του και φορτώθηκε και αυτό αντίστοιχες διμοιρίες και οχήματα. Και τα δύο πλοία έκλεισαν τον πομπό που δείχνει τη θέση τους στο σύστημα διεθνούς ναυσιπλοΐας (AIS) για να μην είναι εντοπίσιμα στο [marinetraffic.com](http://marinetraffic.com). Στο άκουσμα της είδησης οι δύο δήμοι της Λέσβου απέκλεισαν το επιβατικό λιμάνι Μυτιλήνης, το εμπορικό λιμάνι καθώς και του Σιγρίου με απορριμματοφόρα και βαρέα οχήματα και το βράδυ στις 23.00 καλέστηκε συγκέντρωση στο επιβατικό λιμάνι από ΣΥΡΙΖΑ, ΚΚΕ και δημοτικές παρατάξεις όλου του πολιτικού φάσματος, η οποία αριθμούσε περί τα 1000-1500 άτομα όλου του πολιτικού φάσματος. Αρχικά επικρατούσε αμηχανία μεταξύ των συγκεντρωμένων καθώς συνυπήρχαν στον ίδιο χώρο άνθρωποι εντελώς άγνωστοι μεταξύ τους αλλά και γνωστοί- πολιτικοί εχθροί σε ιδιαίτερα πολωμένο κλίμα από τα τελευταία γεγονότα της πόλης ενώ δεν έλειψαν κι οι αντεγκλήσεις. Ο κόσμος περικύκλωσε την περίφραξη του λιμανιού και άρχισε να απειλεί την – ντόπια – διμοιρία ΜΑΤ. Μισή ώρα πριν την άφιξη του πλοίου οι διαδηλωτές έριξαν μέρος της περίφραξης, η αστυνομία επιτέθηκε με χημικά, και εκεί υπήρξε μια αμυδρή χωροταξική διαφοροποίηση: ΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ και αντιφασιστικός συντονισμός Λέσβου από τη μια, αγανακτισμένοι πατριώτες και εθνικιστές από την άλλη και κόσμος πολύς που δεν

εντασσόταν σαφώς με κάποια πλευρά. Με την άφιξη του πλοίου η αστυνομία επιτέθηκε εκ νέου, ανοίγοντας τον κλοιό και στη συνέχεια ενισχυμένη από τις διμοιρίες που αποβιβάστηκαν διέλυσε τη συγκέντρωση. Η πομπή των ΜΑΤ έφτασε στο σταυροδρόμι που οδηγεί στη θέση Καβακλή που σχεδιάζεται να χτιστεί το κέντρο κράτησης και συγκρούστηκε για λίγο με 1500 συγκεντρωμένους από το χωριό και πέρασε στον χώρο που πρόκειται να γίνουν τα έργα.

Τρίτη 25.02

Η Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου έκλεισε τις υπηρεσίες της και το Εργατικό Κέντρο Λέσβου κήρυξε απεργία. Οι Λέσβιοι έκαναν δύο συγκεντρώσεις στους δρόμους που οδηγούν στον επιταγμένο χώρο, στη θέση Καράβα και στη θέση Διαβολόρεμα. Ταυτόχρονα, το ΚΚΕ έκανε διαδήλωση στην πόλη. Το μεσημέρι βγήκαν καλέσματα από Περιφέρεια, ΚΚΕ και αντιφασιστικό συντονισμό για κομβόι προς Καράβα, όπως και έγινε. Τις απογευματινές ώρες συγκεντρώθηκαν χιλιάδες κόσμου από τις δύο πλευρές του δρόμου στον Καράβα και συγκρούστηκαν με την αστυνομία. Πολλές ομάδες βγήκαν από το δρόμο στο δάσος και συγκρούστηκαν σποραδικά. Με το που έπεσε η νύχτα η αστυνομία επιτέθηκε γενικευμένα και έσπασε τη συγκέντρωση. Ταυτόχρονα, στο Διαβολόρεμα ο κόσμος πραγματοποίησε καθιστική διαμαρτυρία η οποία διαλύθηκε με δακρυγόνα και μετετράπη σε συγκρουσιακή συγκέντρωση για λίγες ώρες.

Τετάρτη 26.02

Το πρωί της Τετάρτης βρίσκει την Μυτιλήνη με όλα τα καταστήματα και τις υπηρεσίες κλειστά. Πραγματοποιείται πανκοινωνική συγκέντρωση στην πλατεία Σαπφούς με την συμμετοχή 3.000 ανθρώπων και πορεία στη Γενική Γραμματεία Βορείου Αιγαίου και στη συνέχεια μαζικά κομβόι στα οδοφράγματα του νησιού. Στο Πέραμα Γέρας συγκέντρωση ανθρώπων κατευθύνεται σε ξενοδοχείο που φιλοξενούσε διμοιρίες και μπαίνουν στα δωμάτια λεηλατώντας τα και καίγοντας τα προσωπικά υπάρχοντα που βρίσκουν, μιμούμενοι την αντίστοιχη επίθεση σε ξενοδοχείο στη

Χίο. Στο Διαβολόρεμα και στον Καράβα η βία αναβαθμίζεται με εμπρηστικές επιθέσεις, ενώ η αστυνομία προσπαθεί να ανακόψει την πρόσβαση στα μπλόκα, ανεπιτυχώς. Στον Καράβα τα ΜΑΤ υποχωρούν και ο κόσμος ανοίγει για να φύγουν με κατεύθυνση τη Μυτιλήνη. Κομβίοι αυτοκινήτων τους ακολουθεί και δέχεται επίθεση λίγο πριν την είσοδο της πόλης, όπου οι κλούβες σταματάνε, ΜΑΤ αποβιβάζονται και επιτίθενται σε νέους σε μηχανές. Κόσμος μαζεύεται έξω από το στρατόπεδο Κυριαζή στην Παγανή όπου έχουν βρει καταφύγιο μερικές διμοιρίες και φημολογείται ότι και οι υπόλοιπες θα διανυκτερεύσουν εκεί. Σε μικρό χρονικό διάστημα ένα μεγάλο πλήθος επιτίθεται στην πύλη του στρατοπέδου γκρεμίζοντας τη και απειλώντας να μπει μέσα. Ο Περιφερειάρχης μεταβαίνει για να διαπραγματευτεί την ασφάλεια των αστυνομικών. Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, έξι διμοιρίες που επέστρεφαν από μπλόκα επιτέθηκαν με σφοδρότητα και διέλυσαν τη συγκέντρωση. Την ίδια περίπου ώρα διαρρέουν πληροφορίες για πυροβολισμούς με κυνηγετικές καραμπίνες στους αστυνομικούς, 50 περίπου τραυματίες και σκάγια σε κλούβες. Ο πρωθυπουργός καλεί τον Περιφερειάρχη και τους Δημάρχους σε συνάντηση και ο εκπρόσωπος Τύπου διασκεδάζει τις εντυπώσεις λέγοντας πως θα γίνει μερική αποχώρηση της αστυνομίας, αφού ο στόχος να πάνε τα μηχανήματα στον τόπο του έργου επετεύχθη.

## **Η ταξική και κοινωνική σύνθεση του πλήθους**

Ο κόσμος που κατεβαίνει στις κινητοποιήσεις είναι κυριολεκτικά το σύνολο των κατοίκων του νησιού, μέτοικοι εργαζόμενοι (εκπαιδευτικοί, εργαζόμενοι σε ΜΚΟ) και ξένοι εργαζόμενοι σε ΜΚΟ. Οι πολιτικά οργανωμένες δυνάμεις που δρουν πρωτοβουλιακά στη Μυτιλήνη είναι η περιφερειακή παράταξη του Μουτζούρη, οι κομματικές του ΚΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ, οι εθνικιστές alt right «Ελεύθεροι Πολίτες» και ο Αντιφασιστικός Συντονισμός του Μπινείου, μια συνέλευση που συμμετέχουν άτομα από αυτοοργανωμένες συλλογικότητες του νησιού. Ανάλογα το μέρος, τοπικοί άρχοντες και σύλλογοι από χωριά συντονίζονται και δίνουν το δικό τους στίγμα στα μπλόκα, συνήθως ένα μίγμα εθνικισμού-αντιπολιτικού-αντιμπατσικού. Το ΚΚΕ έχει ισχυρή

παρουσία εντός πόλης της Μυτιλήνης με όχι εχθρική διάθεση στις δυνάμεις αριστερότερα του, ενώ έχει και την πολιτική ηγεμονία στα μπλόκα του Μανταμάδου (Καράβας), φροντίζει πάντως να έχει διακριτή όπως πάντα παρουσία. Ανάμεσα στις οργανωμένες πρωτοβουλίες πλήθος κόσμου συμμετέχει χωρίς να είναι δυνατή η κατάταξή του στους μεν ή στους δε και αυτό δίνει μια συνεχή αίσθηση αμηχανίας και πολιτικής ρευστότητας. Χαρακτηριστικές ήταν οι πρώτες ώρες της συγκέντρωσης της Δευτέρας στο λιμάνι, όπου επικρατούσε μεγάλη καχυποψία μεταξύ του κόσμου σχετικά με το ποιος είναι τί και με ποιόν, ενώ δεν έλειψαν και απειλές μεταξύ αντιφασιστών και εθνικιστών. Στη συνέχεια της συγκέντρωσης υπήρξαν αντιδράσεις στα συνθήματα, όταν η μεν πλευρά φώναζε συνθήματα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και υπήρξαν χλιαρές αποδοκιμασίες από μερικούς. Ο εθνικός ύμνος ακούγεται σποραδικά στα μπλόκα από κάποιους και εκφωνείται ρατσιστικός και αντι-τουρκικός λόγος από αρκετούς, ειδικά στο μπλόκο του Διαβολορέματος που οι περισσότεροι συμμετέχοντες είναι από χωριά παραδοσιακά δεξιά (Αγία Παρασκευή, Γέρα κ.α.). **Αντίστοιχα, σε διάφορα μπλόκα το «Λέσβος γη αντιφασιστική» και το «στρατόπεδα συγκέντρωσης ποτέ και πουθενά» δίνει τον τόνο.** Σε κάποια σημεία η πολιτική ταυτότητα των συγκεντρωμένων διακρίνεται και χωροταξικά και κάποιες φορές όχι, με την κατάσταση να θυμίζει κάτι μεταξύ Κερατέας, Σκουριών και Αγανακτισμένων. Σε όποιο σημείο και να βρίσκεσαι η εξέγερση ενάντια στην αστυνομική κατοχή έχει χαρακτηριστικά κατεπείγοντος που παραμερίζει διαφορές.

Σκέψεις εν θερμώ:

- Η εικόνα στη Μυτιλήνη είναι εικόνα από το μέλλον, ένα μέλλον που δεν χωράει τις πολιτικές ταυτότητες του σήμερα και δεν έχει γεννήσει τις πολιτικές κατηγορίες του αύριο. **Όπως και στα Κίτρινα Γιλέκα, είμαστε καταδικασμένοι να στηρίζουμε και να συμμετέχουμε με τον πιο διακριτό τρόπο σε αυτά κι ας μην μας αρέσει ότι συμμετέχουν πολιτικοί αντίπαλοί μας, γιατί όποιος δεν το κάνει χάνει την κοινωνική του νομιμοποίηση.**

- Υπάρχουν πτυχές του θέματος που είναι λουκούμι για την alt right και την ακροδεξιά γιατί πάει ένα βήμα παραπέρα από τον αριστερό-αντιεξουσιαστικό λόγο (απεγκλωβισμός – ανοιχτά σύνορα) μιλώντας για κλειστά σύνορα, απελάσεις και εξισλαμισμούς και είναι πιο θελκτικός στον αγανακτισμένο νησιώτη. Υπάρχουν όμως άλλες πτυχές (διαπλοκή παρατάξεων με κεντρική κυβέρνηση, αστυνομική βία ) που αντίστοιχα μόνο οι κινηματικές δυνάμεις της αυτοοργάνωσης μπορούν να σταθούν συνεπείς.
- Ο πολιτικός χρόνος είναι εξεγερτικός: πολύ πυκνός και κάθε πρωτοβουλία μετράει. **Καθήκον του κινήματος είναι να στηρίξει άφοβα και τολμηρά τον αγώνα των νησιωτών ενάντια στα κέντρα κράτησης, που είναι αγώνας όλων με δυναμικές δράσεις.** Ο ριζοσπαστικός χώρος της Λέσβου δίνει τη δική του πολιτική μάχη για την επόμενη ημέρα με τις δικές του δυνάμεις και αδυναμίες. Αφενός, χαρακτηρίζεται από συσσωρευμένη πολιτική εμπειρία των κινητοποιήσεων της περασμένης δεκαετίας, ενωτικό κλίμα και δυνατά αντανεκλαστικά στο δρόμο. Από την άλλη, τώρα μοιάζει να φεύγει από το κινηματικό μούδιασμα της εποχής ΣΥΡΙΖΑ, ενώ η γείωση του με τους ντόπιους είναι προβληματική καθώς η σύνθεσή του εν πολλοίς απαρτίζεται από μέτοικους και φοιτητές. Η συμμετοχή στα οδοφράγματα ανοίγει διαύλους με τη ντόπια νεολαία και είναι πολύ πιθανό το χάσμα εντοπιότητας να αρθεί.
- Από ό,τι θα φαίνεται το πολιτικό ζήτημα θα πολωθεί σε άλλη βάση, αυτή της δημιουργίας κέντρων κράτησης στα ξερονήσια των Τοκμακίων ή στην πολιτική ήττα της κυβέρνησης και των κέντρων κράτησης ως τέτοιων. Έμμεσα, ο πολιτικός ανταγωνισμός αφορά και την ανάδυση του alt-right χώρου που οργανώνεται εκτός Νέας Δημοκρατίας και Χρυσής Αυγής και βρίσκει έρεισμα στα νησιά, πιο έντονα στη Χίο, λιγότερο στη Λέσβο. Σε μια συγκυρία που η επιθετική τακτική της κυβέρνησης βρίσκει συνεχώς αναχώματα, είναι μια κρίσιμη στιγμή που η αδράνεια δεν είναι επιλογή.

Γιάννης Κ. μέλος της Συνέλευσης Βάσης Εργαζομένων ΜΚΟ Λέσβου